

10 april 2010

Dance des Animaux

De stoelen klaar, de koffie zwart, thee daarnaast en komen maar.
En men kwam in grote getale. De zaal was vol en op een paar
uitzonderingen na was iedereen gekomen met het eigen instrument en
een zoning humeur van buiten meegenomen, potloodje in de aanslag
samen met een gummetje voor als de dirigent zich bedenkt.

De koekoek in het bos fluit de spits af.
"Laat de koekoek horen."
"Hij fluit in een bos vol akkoorden."
Dit gaat ons nog goed af, maar dat is om erin te komen.

De Dood dient zich aan. Gelukkig alleen voorlopig nog in noten.
"Voor de doden is de dans een feest. Zij moeten ook weer terug en dat
is voor hen weer minder."
De fluiten (je kent je eigen partij natuurlijk het beste) beginnen met een zware
ondertoon. Voor hen is de Dood nog angstaanjagend donker.
De dirigent werkt hier en daar , van vlug naar langzaam en weer terug,
want in het begin halen we het niet.
Hij geeft ons tips en goede raad, waarvan hij veel in voorraad heeft.
"Belangrijk is te luisteren, anders moet je je verrot tellen."
"Domweg tellen, dat kan ook."
"Gelukkig, ruim de helft was hier op tijd."
"Als je denkt dat iedereen fout zit, zit je zelf fout.
Houd dan op en pak het later weer op.
Er zijn herkenningpunten genoeg."
", Daar gaat iets mis. Ja, dat zal wel vaker voorkomen."
"Je moet zoeken tot hoever het kan.
Nog korter. Jullie durven niet kort."
"Mensen, het is hier niet de eerste maandag van de maand."
"Speel een beetje zo van: wij gaan nog niet.
En als je bij de draaimolen de beer oeps kan laten doen, doe dat dan ook
Maar speel voornamelijk ook " comme delicatessen."
"Probeer naar mij te luisteren. Het is interessant wat ik vertel."
"Kunnen we even stemmen? Ik ga uit van zwevende huismuziekstemming."
" Dit is een heel mooi moment, als het goed gaat."
" Speel losse luchtige noten. Breed en begeleidend."
"De klarinetten bakken er niks van. Mag ik dat zeggen?"
"Wat doen we met die gebroken snaar. Naar de rekoeverkamer?"

Zo ploegen wij ons door de Dood.
Af en toe met koek en zopie tussendoor.
De pauzes komen steeds sneller en dat is maar goed ook.
Een mens wordt er toch moe van, al blijft het enthousiasme tot de laatste noot.
Eerst nog laat de leeuw van zich horen, die toch dreigender klinkt dan de teddybeer.

Om een uur of vijf zetten we de Dood op sterk water.
Met veel beestachtigs in ons hoofd en ons huiswerk in de hand.
Dat wordt wel even oefenen en als je het helemaal niet ziet zitten,
vraag dan een eenvoudige versie van de Dood, zo dat al kan.
Wel via de levende email.

Ik heb erg genoten van deze dag vol muziek.
Zelfs met een doof oor, want dat had een afspraak met een oorontsteking.
Wellicht hebben de anderen dubbel genoten.
Dank aan de dirigent en aan de onsterfelijke muziek van Saint Saens.
Wij zien elkaar weer de volgende keer.

Inge Gorris (dwarsfluit)
Bilthoven, 10 april 2010